

Publicerad 2014-03-30 16:04 av Madeleine Richter

Aldrig kan jag återvända

I kyla och ensamhet försöker jag ständigt urskilja min jordstjärna bland de andra kloten på himlavalvet, följer sedan dess blåskimrande bana.

från sjöar, hav och susande träd – många evigheter från det som hände …

Reste ljusårssnabbt för att nå de yttersta gränserna. Hade inget val. Trodde jag.

en gästvänlig plats. Enbart torrt grus bland rödkarga klippor. Rymdnatten svartare än någon annan.

–

Den heta sommaren när vinden smekte oss. Då vi gick hand i hand på Österlen och plockade snäckor på stranden. Tills …

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Madeleine Richter med Poeter.se id #42287 innehar upphovsrätten